

ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΒΥΤΙΝΙΩΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

Ημερολόγιο 2016

“Οίκος ὑπάρχει τοῖς γεγενημένοις,
τοῖς οὖσι καὶ τοῖς ἐσομένοις.

Τοῖς μὲν γεγενημένοις μνήμη,
τοῖς δὲ οὖσι βίος καὶ τοῖς ἐσομένοις
κλήρος.” (το σπίτι ανήκει στους
προγόνους, στους συγχρόνους και
στους απογόνους. Στους προγόνους
ως μνήμη, στους συγχρόνους
ως ζωή και στους απογόνους ως
κληρονομιά)

“Το σπίτι βλέπει τις γενιές, τη
μια μετά την άλλη
να ἔρχονται και να φεύγουνε
κι αυτό ὀρθιο να μένει”

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

Η οικιστική της Βυτίνας και η αρχιτεκτονική των σπιτιών της αρχίζει να διαμορφώνεται αμέσως μετά την επανάσταση, αφού ο οικισμός όλος είχε πυρποληθεί επτά φορές από τον Ιμπραήμ τα έτη 1825 και 1826. Οι πρώτες προσπάθειες ανοικοδόμησης άρχισαν από το 1830 με πρόχειρα αρχικά οικοδομήματα και πρώτο αυτό της “σχολής” το 1831, ενώ τα υπόλοιπα τόσο της “κάτω” Βυτίνας όσο και της “άνω” Βυτίνας τα επόμενα χρόνια. Ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα του καθενός κατασκευάζεται το κάθε σπίτι, το οποίο στην αρχή καλύπτει τις απόλυτα απαραίτητες ανάγκες και στη συνέχεια βελτιώνεται ή με προσθήκες ή με την εκ νέου κατασκευή. Εκείνο που μπορεί να ισχυρισθεί κάποιος είναι ότι μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα (περίπου το 1900) είχε ολοκληρωθεί ο οικισμός της “πάνω” Βυτίνας, ενώ ο οικισμός της “κάτω” εγκαταλείπετο σιγά-σιγά λόγω μετανάστευσης των κατοίκων είτε στο εξωτερικό, είτε στα πεδινά της Πελοποννήσου και τα οικήματα άρχισαν να ερειπώνονται μέχρις ότου έφτασαν στη σημερινή κατάσταση, που ελάχιστα σώζονται. Επομένως την εικόνα του “Βυτινιώτικου σπιτιού” διαμορφώνει ο οικισμός της “άνω” Βυτίνας είτε με τα πρώτα κτίσματα του 19ου αιώνα, είτε με μεταγενέστερες οικοδομήσεις.

Το Βυτινιώτικο σπίτι ανήκει στην ευρύτερη Γορτυνιακή και Αρκαδική αρχιτεκτονική με την παρατήρηση ότι το σύνολο σχεδόν των σπιτιών εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων είναι διώροφα, δείγμα οικονομικής ευρωστίας. Επίσης τα περισσότερα είναι πέτρινα (μπινάς) και λιγότερα με πλίθες (λασποτοίχι). Το σχήμα είναι ορθογώνιο παραλληλόγραμμο διαστάσεων 13,00 μ. η μακρά πλευρά και 6,50 μ. η στενή με βασικό προσανατολισμό από ανατολή σε δύση και λιγότερα στην κατεύθυνση Βορράς-Νότος. Βέβαια όλα αυτά εξαρτώνται από το σχήμα και το μέγεθος του οικοπέδου. Τα ανοίγματα (παράθυρα) είναι μικρά, ενώ οι εξώστες (μπαλκόνια) είναι μεταγενέστερες προσθήκες. Η είσοδος του άνω ορόφου ξεχωρίζει από την είσοδο του κάτω (κατώι) ενώ οι δύο όροφοι επικοινωνούν με εσωτερική σκάλα (καταρράκτη).

Βασική ύλη κατασκευής είναι η πέτρα και το ξύλο. Το κτίσιμο των εξωτερικών τοίχων γίνεται με πέτρα και ασβέστη, ενώ οι εσωτερικές κατασκευές (στέγη, πάτωμα, διαιρέσεις) γίνονται με ξύλο περισσότερο ελάτης και λιγότερο άλλου δένδρου (δρυς, λεύκη, κυπαρίσσι). Το ισόγειο (κατώι) χρησιμοποιείται για τον ενσταυλισμό των ζώων, την αποθήκευση των ζωοτροφών, του κρασιού και των τροφών για τα μέλη της οικογένειας όπως τυριά, μυτζήθρες, όσπρια και άλλα σε ιδιαίτερο χώρο. Όταν τα ζώα μεταφέρθηκαν εκτός σπιτιού σε διπλανές πρόχειρες εγκαταστάσεις (καλύβια), το κατώι χρησίμευε ως κύριος χώρος για την εγκατάσταση και χρήση του κατεξοχήν γυναικείου εργαλείου, του αργαλειού. Το ανώγειο, προορισμένο για τη διαμονή της οικογένειας, διαιρείται σε τέσσερα μέρη. Το μακρόστενο διάδρομο που οδηγεί σε δύο ή τρία διαμερίσματα (δωμάτια) χωρισμένα συνήθως με “μεσάντρα” (ξυλοκατασκευή). Το χειμωνιάτικο είναι διαστάσεων 5,50 x 4,00 μ. με βασικές κατασκευές το τζάκι και το εικονοστάσι ενώ υπήρχαν και δύο κρεβάτια. Η σάλα διαστάσεων 5,50x5,00 μ. με το μεγάλο κρεβάτι, τον καναπέ, το τραπέζι, τις καρέκλες ήταν ο κυρίως χώρος υποδοχής. Το “κिलέρνι” που είναι περισσότερο χώρος αποθήκευσης διαστάσεων 4,00x3,50 περίπου με σταθερές εγκαταστάσεις όπως το “νεροχύτη”, την “πατοθήκη”, το “κασόνι”, τη “λαδούσα”, τα κιούπια, το “φανάρι” και διάφορα άλλα που διευκόλυναν τις νοικοκυρές στις εργασίες τους ή χρησίμευαν για την αποθήκευση τροφών. Στο κιλέρνι υπάρχει και ο “καταρράκτης” (καταπακτή) που οδηγεί με σκάλα στο κατώι.

Η εξωτερική τοιχοποιία κατασκευάζεται με πέτρα και ασβέστη. Οι γωνίες του σπιτιού στηρίζονταν σε πελεκημένες πέτρες (αγκωνάρια) όπως επίσης και το περίγραμμα των παραθύρων και της πόρτας. Με αγκωνάρια κατασκευάζεται και η “στέψη”, το τέλος δηλαδή της τοιχοποιίας στη στέγη. Τα αγκωνάρια εξασφαλίζουν το “δέσιμο” του κτιρίου και την αντισεισμικότητα. Οι στέγες είναι “δίρριχτες” (οι λιγότερες), “τρίρριχτες” ή “τετράρριχτες” (οι περισσότερες). Βασικά μέρη της στέγης είναι ο “παππιάς” (ένας ή δύο), ο “κορφιάς”, οι “μαχιάδες”, τα “πατερά”, τα “πέταβρα” και τα “κεραμίδια”. Το πάτωμα στηρίζεται στους τέσσερις “ποταμούς” και πάνω σε αυτούς τοποθετούνται τα “πατερά” και τα “πατωσάνιδα” φαρδιά, χοντρά κομμένα με τον “καταρράκτη”.

Εκτός του στεγασμένου χώρου υπάρχει και ο αύλειος χώρος (αυλή) που περιβάλλεται από μαντρότοιχο και στο κέντρο είναι η “αυλόπορτα”. Στην αυλή υπάρχουν σταθερές εγκαταστάσεις όπως ο φούρνος, το πηγάδι, το καλύβι, η κληματαριά και άλλα. Αργότερα στην κεντρική είσοδο του σπιτιού προστέθηκε ξύλινος εξώστης, το “χαγιάτι” που εξυπηρετούσε πολλαπλά τα μέλη της οικογένειας.

Αυτό είναι το Βυτινιώτικο σπίτι που μέχρι σήμερα μας προσφέρει την άνεση και τη δροσιά δείχνοντας παράλληλα την αρχοντιά και την ιστορία του. Όμως πρέπει να θυμόμαστε ότι όσο ελλιπές και αν ήταν από κατασκευής γινόταν λειτουργικό, άνετο και έλαμπε από καθαριότητα χάρη στη “νοικοκυροσύνη” της Βυτινιώτισσας, που το κράταγε όμορφο, φιλόξενο και λαμπερό.

**ΒΥΤΙΝΙΩΤΗ, ΘΥΜΗΣΟΥ ΟΤΙ ΣΤΟ “ΠΑΤΡΙΚΟ” ΣΟΥ ΜΕΓΑΛΩΣΑΝ ΓΕΝΙΕΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΕΣ
ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ ΤΟΥ “ΚΡΥΒΕΤΑΙ” ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ Ή ΜΕΓΑΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΣΟΥ.**

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΑΡΧΟΝΤΙΚΑ

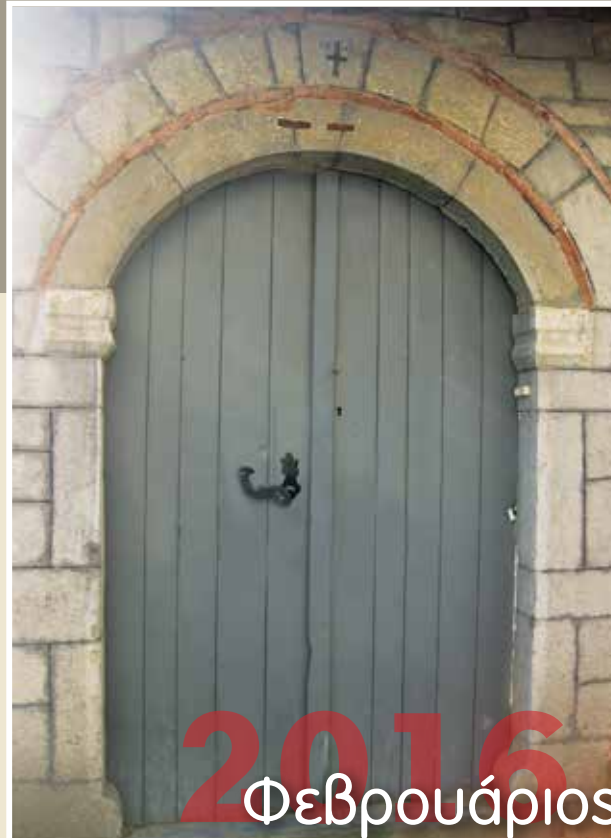
***“Η εκκλησιά θέλει παπά,
τ’ άλογο καβαλάρη
το σπέτι τ’ αρχοντόσπιτο
θέλει το νοικοκύρη”***

Τα αρχοντικά της Βυτίνας, που ανήκουν σε εύπορες οικογένειες, είναι διώροφα ή τριώροφα με μικρά παράθυρα και μεταγενέστερες προσθήκες μπαλκονιών. Διατηρούν τη λιτή κατασκευή από πέτρα και ασβέστη με αγκωνάρια στις γωνιές, τις πόρτες και τα παράθυρα. Η απλότητα αυτή τους δίνει μεγαλοπρέπεια και αρχοντιά. Η συντήρηση έγινε μεταγενέστερα με σεβασμό στην αρχική κατασκευή.

2016
Ιανουάριος

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

Η ΑΥΛΟΠΟΡΤΑ

**“ Σε φίλο ανοίγω δαίπλατα,
σ’ οχτρό δεν απλογιέμαι
κι αν είναι η αγάπη μου,
προσμένω να χτυπήσει”**

Η κεντρική πόρτα της αυλής, η οποία συνήθως περιβάλλεται με μαντρότοιχο. Είναι δίφυλλη με άνοιγμα περίπου δύο μέτρων. Χρειάζεται να έχει άνεση, διότι έμπαιναν και άνθρωποι και ζώα, τα οποία πολλές φορές ήταν φορτωμένα. Η κατασκευή της γίνεται με αγκωνάρια πελεκημένα καλλιτεχνικά και έχει διπλό τοξωτό υπέρθυρο το οποίο στερεώνεται με το κεντρικό αγκωνάρι που λέγεται “κλειδί” που επίσης στερεώνεται με δύο μεγάλα καρφιά. Το διπλό τοξωτό υπέρθυρο ξεκινάει από δύο πέτρινους “βατήρες” τοποθετημένους κατά πλάτος και εξέχοντες της υπόλοιπης κατασκευής. Τα αγκωνάρια πελεκιώνται με πολλή προσοχή και πολλά από αυτά διακοσμούνται με φυτικά σχήματα ενώ σε πολλά υπέρθυρα χαράσσεται και το έτος κατασκευής του σπιτιού. Η πόρτα είναι από ανθεκτικό ξύλο συνήθως “δέντρο” (δρυς) ή κυπαρίσσι.

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29						

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ Η ΣΚΑΛΑ

*“Παράθυρο βασιλικός
και πόρτα μαντζουράνα
και η αυλή τριαντάφυλλα,
για να μοσχομυρίζουν”*

Η κυρία είσοδος του σπιτιού είναι στη μακρά πλευρά περίπου στο μέσον και ανάλογα με τον προσανατολισμό του είναι στραμμένη ανατολικά ή νότια. Ακολουθεί την κατασκευή της αυλόπορτας με τόξο μικρότερου ανοίγματος. Και εδώ τα αγκωνάρια τοποθετούνται εναλλάξ κάθετα και οριζόντια, για να εξασφαλίζεται το “δέσιμο” των ανοιγμάτων με την τοικοποιΐα. Το κατώθυρο είναι από δύο ή τρεις πελεκητές πέτρες που καλύπτουν όλο το πλάτος. Τα παράθυρα αρκετά στενά για λόγους κλιματολογικούς εμφανίζουν μεγαλύτερη ποικιλία τόξων άλλοτε συμπαγή και άλλοτε ανοιχτά. Στην είσοδο του ανωγείου οδηγεί πέτρινη σκάλα κατασκευασμένη από δύο, τρία ή τέσσερα αγκωνάρια.

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟ

*“Στο τζάκι βάλε κούτσουρο
και σούγλο στο πηνάδι.
Στο φούρνο ρίξε το ψωμέ,
στον αργαλειό υφάδε!”*

Το κύριο μέρος του σπιτιού που η οικογένεια αλλά περισσότερο η νοικοκυρά περνάει τις περισσότερες ώρες. Κέντρο του Χειμωνιάτικου το τζάκι. Εκτός από μέσον θέρμανσης είναι και χώρος προετοιμασίας του φαγητού, διότι με τη βοήθεια της φωτιάς πάνω στην “πυροστιά” η νοικοκυρά μαγειρεύει το φαγητό. Άλλο σημαντικό σημείο είναι το εικονοστάσι με μόνιμη κατασκευή για την τοποθέτηση των εικόνων και του καντηλιού. Στις δύο πλευρές του τζακιού υπάρχουν δύο κρεβάτια όπου κοιμούνται τα γηραιότερα μέλη της οικογένειας. Τα παράθυρα είναι μικρά και ο προσανατολισμός του δωματίου είναι δυτικός ή νότιος. Απέναντι από το τζάκι τοποθετείται το τραπέζι όπου γευματίζει η οικογένεια. Μικροί και μεγάλοι κάθονται στο τζάκι σε χαμηλά скаμνάκια ή κοντές καρέκλες. Τους καλοκαιρινούς μήνες το χειμωνιάτικο, αν και δεν είναι αναμμένο το τζάκι εξακολουθεί να είναι το κέντρο διαμονής της οικογένειας.

2016
Απρίλιος

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

Η ΣΑΛΑ

**“Τη σάλα η νοικοκυρά
την έχει για τους ξένους”**

Η σάλα είναι το επίσημο δωμάτιο και ο χώρος προβολής της οικογένειας.

Εδώ γίνεται η υποδοχή των “μουσαφίρηδων”. Είναι φωτεινότερη από τα άλλα δωμάτια, διότι έχει περισσότερα παράθυρα και είναι στολισμένη στους τοίχους και στρωμένη στο πάτωμα καλύτερα από το υπόλοιπο σπίτι. Υπάρχουν έπιπλα και το καλό κρεβάτι της οικογένειας. Ένα μεγάλο τραπέζι στρωμένο με τραπεζομάντιλο καταλαμβάνει το μέσον του δωματίου και γύρω υπάρχουν δύο ή τρεις λάμπες. Σε μια γωνιά υπάρχει και ο “γιούκος” με τα ρούχα για όλες τις χρήσεις. Στη σάλα γίνονται τα “γιορτοφόρια” και ιδιαίτερα η ονομαστική γιορτή του νοικοκύρη.

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”				

ΤΟ ΚΙΛΕΡΙ

“Η σοδειά κε’ η προκοπή στο “κίλερι” θα φανεί”

Το μικρό συνήθως σκοτεινό δωμάτιο μεταξύ της σάλας και του χειμωνιάτικου είναι το κίλερι ή καμαρούλα. Χώρος αποθηκευτικός αλλά και για τις βοηθητικές εργασίες της νοικοκυράς. Εδώ βρίσκεται συνήθως το κασόνι που αποθηκεύεται το αλεύρι και το σιτάρι, ο “νεροχύτης” της υποτυπώδους κουζίνας με μια “κόγχη” στον τοίχο και αργότερα μια απλή γούρνα που πλένουν τα πιάτα. Εκτός από το κασόνι υπάρχουν κασέλες και λαγίνες για την αποθήκευση ευπαθών προϊόντων και τροφών. Στις πολυμελείς οικογένειες είναι και χώρος ύπνου, ενώ πολλές νοικοκυρές εδώ στίνουν τον αργαλειό.

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

ΤΟ ΚΑΤΩΙ

*“Στο θόλο βάλε το κρασί,
ολοχρόνις για νάχεις”*

Το ισόγειο του παραδοσιακού σπιτιού αποτελεί το “κατώι”, το οποίο δεν είναι υπόγειο. Αποτελούσε χώρο ενσταυλισμού των οικόσιτων ζώων, των ζωοτροφών, των εργαλείων αλλά και των υλικών χρήσης που απαιτούσαν ειδικούς χώρους συντήρησης όπως το κρασί. Στα μεγάλα κατώγια το πίσω μέρος καταλαμβάνει ο “θόλος”, μια πέτρινη θολωτή κατασκευή, που κύρια θέση είχαν τα βαγένια τα γαλακτοκομικά είδη και άλλα. Στην άνω πλευρά του θόλου και στην επαφή του με το πάτωμα, δεξιά και αριστερά σχηματίζονται δύο κρύπτες για τις δύσκολες εποχές. Στα μεγάλα σπίτια στο κατώι υπάρχουν πολεμίστρες, μία ή δύο για την άμυνα του σπιτιού.

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

ΣΤΕΓΗ & ΠΑΤΩΜΑ

**“Τη σκεπή φτιάξε με “λεύκο”
και το πάτωμα με “δέντρο”**

Οι στέγες είναι τριών ειδών, δίρριχτες, τρίρριχτες και τετράρριχτες. Πολλές φορές εμφανίζεται και ο μικτός τρόπος που θεωρείται πολυπλοκότερος.

Τα κεραμίδια είναι σε μορφή ημικυλινδρική και στερεώνονται με μεγάλες πέτρες. Το πάτωμα στηρίζεται στους “ποταμούς” από σκληρό ξύλο και επάνω τοποθετούνται τα “πατερά”. Τα “πατόξυλα” είναι από φαρδιές σανίδες ελατίσιες.

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

Ο ΦΟΥΡΝΟΣ

*“Ο φούρνος κάνει το ψωμί
νόστιμο και αφράτο
απ’ όμορφη νοικοκυρά
αν είναι ζημωμένο”*

Σε μια γωνιά της αυλής είναι το “φουρναριό” που αποτελείται από την “ξελόντζα” και το φούρνο. Η “ξελόντζα” είναι μικρό οικοδόμημα που προφυλάσσει τη νοικοκυρά από τις άσχημες καιρικές συνθήκες. Το κάθε σπίτι έχει το δικό του φούρνο που χρησιμοποιείται για το ψήσιμο του ψωμιού, ως επί το πλείστον και λιγότερο για φαγητά.

2016
Σεπτέμβριος

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρόφων”

ΑΥΛΗ-ΠΗΓΑΔΙ

*“Η αυλή θέλει λουλούδια
και το γέννημα κασόνι
και ο αρναλιός κορέτσι
που να ξέρει να υφαίνει”*

Η αυλή είναι η πρώτη εικόνα του σπιτιού για τον επισκέπτη. Η νοικοκυρά φροντίζει να την έχει καθαρή αν και σε αυτή εκτελούνται πολλές οικιακές και αγροτικές εργασίες. Υπήρχαν τα οικόσιτα ζώα που κυκλοφορούσαν αλλά και διάφορες εγκαταστάσεις βοηθητικές των συνθηκών διαβίωσης (αποθηκευτικοί χώροι κ.λπ.). Η νοικοκυρά όμως τη στόλιζε με κάποιες γλάστρες, ενώ η καθαριότητα εξασφαλιζόταν με το ασβέσωμα. Σε κάποιες αυλές στην άκρη υπήρχε και πηγάδι που εξασφάλιζε την ύδρευση του σπιτιού και παρείχε το νερό των οικιακών αναγκών εκτός από πόσιμο.

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

ΧΑΓΙΑΤΙ ΜΠΑΛΚΟΝΙΑ

*“Το Γενάρη πιάσε τζάχι
και το θεριστή χαγιάτι”*

Το χαγιάτι είναι μεταγενέστερη ξύλινη κατασκευή που καταλαμβάνει το χώρο της εισόδου στο ανώγειο. Χώρος ξεκούρασης, καλοκαιρινής ανάπαυσης και εκτέλεσης βοηθητικών εργασιών. Τα μπαλκόνια επίσης είναι μεταγενέστερες προσθήκες και το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό είναι οι καλλιτεχνικές σιδερένιες περιφράξεις δείγματα της Βυτινιώτικης σιδηρουργίας.

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναιών και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΑΛΙΑ-ΝΕΑ

*“Ο κάλφας φέρνει ζόμπολα
και ο μάστορας την πέτρα
και ο καλός πελεκητής
φτιάχνει τα ανκωνάρια”*

Το παλιό σπίτι που δεν έχει γίνει καμία παρέμβαση δείχνει τη γνήσια τοπική αρχιτεκτονική που διαμορφώθηκε το δέκατο ένατο αιώνα με τη λιτότητα και αυστηρότητα της μορφής και τη στερεότητα και τη σιγουριά της κατασκευής. Οι μεταγενέστερες συντηρήσεις, προσθήκες και βελτιώσεις έχουν γίνει με απόλυτο σεβασμό στην αρχική δόμηση και μορφή και με υλικά που να είναι πανομοιότυπα της προ εκατό πενήντα χρόνων κατασκευής.

2016
Δεκέμβριος

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

Σύλλογος των Απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας “Ο Άγιος Τρύφων”

Γραφεία: Χαλκοκονδύλη 37, ΤΚ 10432, ΤΘ 3456, ΤΚ 10210 Αθήνα | Τηλ./fax: 210 52 28 100 | www.vytina.info

Αριθμός Λογαριασμού: ALPHA BANK: 179-002101-084697

Το ημερολόγιο εκδόθηκε με την ευγενική οικονομική ενίσχυση του **κ. Θεμιστοκλή Πανταζόπουλου του Επαμεινώνδα**, ο οποίος κάλυψε για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά τα έξοδα εκτύπωσης προσφέροντας το ποσόν υπέρ υγείας του υιού του Δημητρίου.

Το ημερολόγιο επιμελήθηκαν:

Φωτογραφία | Θεόδωρος Αγγελίδης
Φώτης Κατσούλιας
Βασίλης Παπαδέλος

Κείμενα | Παναγιώτης Παπαδέλος

Καλλιτεχνική επεξεργασία & εκτύπωση | Καλλιόπη Λαγού

@ ALKODI GROUP (Αριστοτέλους 91, Πλ.Βικτωρίας www.alkodi.gr)

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: Παπαδέλος Παναγιώτης
Αντιπρόεδρος: Παναγοπούλου Αρετή
Γεν. Γραμματέας: Χαραλαμποπούλου Νάνσυ
Ταμίας: Παπαντωνίου Νικήτας
Μέλη: Αγγελίδης Θεόδωρος
Γόντικα Βασιλική
Κάρκουλας Βασίλειος
Κοκκαλιάρη Ευσταθία
Λιαρόπουλος Δημήτριος
Πλέσσιας Τρ. Παναγιώτης
Τζίφας Γ. Νικόλαος

ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΒΥΤΙΝΙΩΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ

